

Sygn. akt II KK 138/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

w sprawie **A. G.**,
wobec którego wydano wyrok łączny
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 grudnia 2019 r.,
kasacji na korzyść
wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ł.
z dnia 7 maja 2018 r., sygn. akt V K (...)

- 1. uchyla zaskarżony wyrok;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

A. G. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 25 kwietnia 2001 r., sygn. akt IV K 46/01, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania na trzyletni okres próby - przy czym postanowieniem z dnia 9 września 2004 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt IV K 474/13, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby - przy czym postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 r. zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczając okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 8 lutego 2014 r. do 25 marca 2014 r.;

3. Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt V K 236/16, na karę 3 lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K 8/17, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt III K (...), połączył orzeczone wobec skazanego kary, wymienione w wyrokach o numerach 2 – 4, w ich miejsce wymierzając karę 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, uznając wyroki te za pochłonięte wyrokiem łącznym w części dotyczącej kar pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie pozostawiając je odrębnemu wykonaniu i umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie – tj. odnośnie wyroku wymienionego w punkcie 1. Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 7 maja 2018 r.

Dnia 7 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w Ł., wyrokiem w sprawie sygn. akt V K (...), w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych tymi samymi wyrokami wymienionymi powyżej w punktach 2 – 4 wymierzył A. G. karę łączną 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, uznając połączone wyroki za pochłonięte wyrokiem łącznym w zakresie dotyczącym kar pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie pozostawiając je odrębnemu wykonaniu i umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku wymienionego w punkcie 1.

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając mu naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na wydaniu wobec skazanego A. G. w dniu 7 maja 2018 r. wyroku łącznego o sygn. akt V K (...), obejmującego wyroki: Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 25 kwietnia 2001 r., sygn. akt

IV K 46/01, Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt IV K 474/13, Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt V K 236/16 i Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K 8/17, pomimo tego, iż postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec tego samego skazanego, obejmujące wskazane jednostkowe wyroki, zostało już wcześniej zakończone prawomocnym w dniu 7 maja 2018 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt III K 387/17 – co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Podnosząc powyższe wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ł. w całości i umorzenie postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

Reguła *ne bis in idem* stanowi jedną z podstawowych zasad procesu karnego i znajduje zastosowanie także w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Ponieważ dwa Sądy wydały wyrok łączny, obejmujący dokładnie te same orzeczenia, konieczne było uznanie, że wyrok chronologicznie późniejszy zapadł z obrazą art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Wyrok ten, wydany przez Sąd Rejonowy w Ł., należało więc wycofać z obiegu prawnego, poprzez uchylenie go. Skoro w sprawie zapadł już wyrok łączny, nie można było na tej samej podstawie wydawać kolejnego, zatem zasadne było w tej sytuacji umorzenie postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.